

— Diarul apare de două ori pe săptămână. — Redactore, KIO - PEC. — Administratore, Constantin Petrescu-C. —

Lith. M. B. Baer Bucuresci.

Cum suntu poporele și cum suntu Guvernatorii!

Espirândă, la 26 Septembre curente, cu No. 75, tóte abonamentele pe 6 luni, începute la 26 Martie cu No. 25, și cele pe unu anu, preventimă pe domnii abonați și 'i rugăm să bine voiască a grăbi reabonarea mai de timpuriu pentru a nu suferi întreruperea trimiterii diarului; căci, de la No. 76 se va suspenda espedierea fără deosebire.

Administrațiunea.

NOU NIMICU

Noū nimicu. Vechie suntă tóte :
Vechiu că umblă rupți în côte

Cei căduți de la putere,
Că sé-înțolită îndată
Că pe degete se lingu cétă
Cei ce ținu stupul cu miere.

Ce vreți ? Lumea e făcută
Să védă și să stea mută.

*

Noū nimicu. Tóte 'să sciute :
Că la noi, pe întrecute,
Se repetă totu mereu
Povestea înbâtrânită
Că toți umblă după pită :
Scóla tu ca să ședă eū.

Ce vreți ? Lumea e făcută
Să audă și să stea mută.

*

Noū ni-nicu. Sciută e totulă :
Înteleptulă, patriotulă
Este celu linguisitoru,
Erü nebună acela care
Vrea să stea 'n neatîrnare
Omă intregu și gânditoru.

Ce vreți ? Lumea e făcută
Să rabde și să stea mută.

*

Noū nimicu. Tóte 'să vechime :
Cei ce ieră în golanime
Faceau sgomotă și sbieraă,
Adă se plimbă pe recore
In trăsură séu călare.
Ieri de fome se ligniaă.

Ce vreți ? Lumea e făcută
Să scie și să stea mută.

*

Noū nimic. Oră-ce se scie :
Eri aveamă democrație
Asta-dă suntemu absoluti ;
Caci osciorulă, bată'lă sfintulă,
Cu sachară taie cuvēntulă
D'amă fi oră-câtă de limbă.

Ce vreți ? Lumea e făcută
Să védă și se stea mută.

D'ALE DILLEI

Iar s'a întărîtă Herodiada, iar cere capul lui Ioan !

Iar s'a îndărjită baronul, iar s'a năpustită pe capul Kogălniceanulu !

Și, când se năpustesc baronul asupra cuī-va, se năpustesc cu tóte falangele conservatoro-votătore-bătătore : cu toții ângerii lui, cu toții Baueri, Meștanii, Vertmonții, Lusignani, Șoimesci... dumnea-lui...

**

Din punctul său de vedere, pură baronescă, are dreptate d. baronu... din dependințele Câmpineanulu; are cuvēntă „ilustrul bărbat de stat,” din hanul Dacia; are raison „Thiersul României” de pe strada Pensionatulu, și să se întărîte, și să se îndărjescă, și să se năpustescă; unirea de acțiune, rezultată din unitatea de idei, Bratiano-Rosetto-Kogălnicenistă, este peire, nu pentru teră, — vorba cânteculu : „lăsați terra la pustia, și a-i deță, neică, la Russia,” — ci pentru ceva mai apropiată, mai integră, mai intimă : pentru pretențiosul de stomachă, care a lignită desăvărșită de când s'a mărginită numări în acțiunile „Daciei”; de când n'a mai adăogat unu parmacă de pămîntă în Ialomiță din domaniile Statulu; de când n'a mai redicată uă sandrama la palatul din kărămidăle Academiei !

**

Pas dără de nu te supăra, de nu te revolta, de nu te exasperă, mai cu sămăcând, cu dumnea-tă, va trăi eternă cine-va, ați tot împuța cu „ticălosu Măria-tă” !

Pas de nu te necăji, pas de nu te îndărji, pas de nu te năpusti și dă nu ochi, cum să poți mai bine mirui !...

**

De aceea și prin urmare, mirul guvernulu, Mihail Kogălniceanu, mai mult ca oră-care, este expusul la grădănită baronulu, grădănită însoțite de întregul vocabular... al dependitelor Câmpineanulu, revăduț în... magazinile hagiulu Tudorache, corectată în... sofrageriele greculu Fre Costache, și sporită prin... falimentul Christulu Nicolache !...

**

Uă dată cu capul nu țartă baronul Kogălniceanulu că nu se desparte de Brătianu, și Brătianulu că nu se dispensează de Kogălniceanu; nicăi mort nu poate înghiți — „fiul poporulu,” cum se numesce dumnea-lui când se adresă la popor, și „gădea poporulu” cum îlă numesce poporul când vorbesce de dumnea-lui, — surdenia Kogălniceanulu și Brătianulu la tóte intrigele, zavistiele și zizaniele dumnea-lui...

**

De curiositate, răpitore lectrice și pocită lectoră, să lău ascultăm pe baronul, cum se svîrcolească, ca un sărpe lovitură în capă, a irrită pe Russia, pe Brătianu, pe poporul, împotriva

Kogălniceanulu, ca dóră se pótă aduce, décă nu uă returnare, barem uă diversiune între Brătianu și Kogălniceanu...

Attențiune ! — Destupați-vă urechile, căci reproducemă în synthesă articulul baronulu din Pressa de sămbătă :

**

„Rusia, prin tractatul de la San-Stefano, este unu biciu, unu adevărat biciu pentru România,” a ăisit în Cameră „Kogălniceanu; și Russia, în locu să asculte pe parapontul d. Nicolae Ioanescu și să céră alungarea Kogălniceanulu, tace mâlcă ca și când ar fi vinovată...“

Avis Muscaliloru : „Kogălniceanu vă este inamicu de mórte !“

„De unde Kogălniceanu ar fi trebuită alungată după cererea Rusiei, din contra pare că se bucură de uă deplină și forte bine-voităre... indulgență muscălăscă.“

Avis poporulu : „Kogălniceanu vine de terra la Muscali.“

„Kogălniceanu este primitu în audiencie împărești, din ăi în ăi câștigă terrenu, dobândesc preponderanță, este personagiul celu mai marcantu, și, peste puçin, va eclipsa pe toții.“

Avis Brătianulu : „Kogălniceanu își va lua locul.“

**

Din nefericire pentru d. baron, felul acesta de intrige byzantine clocioiesc și-a băut apa, și lău putemă asicura că nu mai așă efectu de cât a inspira milă și disprețu pentru celu ce uséză de ele, pentru că poporul, — nu celu de la Sépte-Nucă, — scie cine îi este amicu și cine vîndătoru; pentru că poporul scie cine a făcut și din a cui cauza s'a făcut și 21, și 48, și 56, și 59, și 66 și 78 !

Scóla nenorocirii libertăților națională, așă învețat apoi și pe Brătianu, și pe Rosetti, și pe Kogălniceanu, — divisați unu momentu asupra modulu de applicație, de și se scie că : „tóte căile conduc la Roma,” — că în „unire stă puterea,” și, conferințele de la Mazar-pașa, contra căroră vor vă exprimați cu atâta amăraciune, așă afirmă și confirmă, și, acum în urmă, așă probat, că 'n adevărat număr „unire face puterea !“

**

Hei bine, cinstiți boeră, suntă la uă lăltă tot ce este democrat în țerră, și voru fi, décă nu pentru veci vecilor amin, celu puçinu întru căt România va trece prin vremi de cumpăna, prin vremi pentru cari taliele noastre, talie de prinse a se ncovoia, și naintea Muscaliloru, și naintea Turcilor, și naintea Nemțiloru, — nu mai prețuesc duoă cepe degerate, în secolul XIX, în anul de grația una-mie opt-sute sépte-deci-și-opt !

Piperusă

Sficiune și 'ndrăsnélă

Te văd în întristare adesea cufundat,
Oră inimă' și plăpândă vre uneia aî dată ?
Așa 'mi-a dîsă uă-dată ființa cu mă 'nchină,
Dér căre' n'am spusă încă fociosul meu suspină.

» Ia spune'mi, te rogă, — dânsa, c'ună glasă cam ru-
[gătoru] —
Urmă. — Afla-va lumea și 'să forte temetorū, —
'l-am dîsă. Dér când secretul, că tine, 'mă-jurătă:
Amorn'mi, pînă atuncia ascunsă, 'l-am declarată.

Const. Gh. Hristodorescu.

MINISTERIALE

Scie d-lă ministru ală instrucțiunei că la unele scole, chiar aci în capitală, se fură în modul celu mai imoral?

Déca n'o scie, la ce mai e ministru?

Déca o scie, de ce tace pe cîndu hoția continuă d'a se face?

*

Scie același ministru că pe la unele seminare, unii profesori ieș parale ca să trăcă pe scolară diu'r'o clasă intr'alta?

Déca n'o scie, la ce mai e ministru? Déca o scie de ce nu constată faptul spre a scăpa scolele d'asemenea fapte?

*

Scie d-lă ministru de justiție cele ce se petrecă în tribunale de către funcționari grefei?

Déca nu scie, la ce stă la plimbare? Daca o scie, de ce nu iea nici o măsură?

*

Scie d-lă ministru de lucrări publice că'n ministerul d-să suntă funcționari batăuși, care cauză cele mai mari pagube statului cu réua loră credință?

Déca scie, de ce nu' trimete să se plimbe. Déca n'o scie, ce trebuie face?

*

Scie d. ministru de interne, cele ce se petrecă pe la Imprimeria Statului?

Déca nu scie, astă-dăi ca ministru, de ce făcea gură ca președinte alu camerei ieri? Séu, déca scie, de ce nu-i-a măsură contra sinecurei și destrăbălărilor de pe acolo?

*

Scie același d. ministru, că comisiunea numită la Imprimeria Statului ca să constate, ceia ce nici nu se pricepe, n'a lucrat nimic pînă acum?

Déca scie, de ce nu o complecteză, numindu, în lipsă de altiu, pe lângă librăru, și vre unu cismar, specialu în asemenea materiile?

*

FOIȚA GHIMPELUI

ALINA

..... Eram într'u estate când uă lume nouă se desfășură organelor abia desvoltate; când nou raportă ne legă de ființele cari ne i-conjoră; când simțuri mai băgătore de sămă, când, uă imaginațione mai ardentă, ne facă a găsi plăcerile cele mai adeverante în cele mai dulci iluui: avem cinci-spre-dece ani, când departe de guvernator meu pe unu calu englezescu, goniamu cu două-deci de căinu un bătrinu mistrețu. Judecată de eram fericită. După patru ore, atât eū, cât și căinu obosiră. Perdusem vînatul. După uă alergare aşa de lungă, și cu fruful liberu, calul meu abia resuflă; descalicaiu. Ne asezărănum pe iarbă. Elu incepă a pasce, și eū a dejuna.

Dejunul meu constă dintr'u bucată de pâine și uă frigură rece de potăniche, într'u frumosă vale formată de două deluri încoronate de arbori verdi; uă aruncătură de ochi oferea vederele mele un cătună aşezață pe povîrnisul unei coline depărtate, de care mă despărțea un vastu câmpu acoperită de bogate secerișuri, și niște frumosă liveđă.

Aerul era curat și cerul seninu, pămîntul strălucia încă de picăturele de rouă, și sôrtele

mai scie, ore totu acestu d. ministru, că din Imprimeria Statului s'ar putea face uă bună scolă profesională? — și pentru care scoli Români propovedeșe de atâta timpă în pustiu

Déca o scie, frățioare, de ce nu numesce uă comisiune în acest scop, și de ce nu o face?

*

Scie d. ministru de finanțe cele ce să petrecă pe la Casa domeniilor Statului?

Déca nu scie, de ce nu ascultă de cele ce dice și să plângă lumea? Séu déca scie, de ce nu ia măsuri de îndreptare?

Vréu să cântă și vréu să plângă!

Când suntu veselu vréu să cântă,
Să plângă vréu când tristu suntu;
Dér nu potu d'unu timpă cam lungu
Nici să cântă și nici să plângă!

Musa mea s'a supăratu
De când locul 'i-ai luată,
Să de-atuncea nu mai vrea,
Când o chemă, a mă 'nspira.

Dér nu'mi pasă déca e
Supărată și de ce...
Când cu tine 'n brațe suntu
Numai vréu de locu să cântă.

Si când dulce imă vorbesci,
Când în ochi mi privesci,
Ah! Atunci p'unu timpă mai lungu
Uită de totu că am să plângă!...

Const. Gh. Hristodorescu.

GURA-LUMEI

Unu sfată cu limbă de mórte. D-na M. erea uă tenără văduvă. În vieta' întrégă ea nu întâlnise nici unu bărbatu de care să fie iubită cu pa-

sione. Când fu aproape să moră, chemă pe unicule săi, căruia 'i dete următorul sfată:

„Flul meu, totu ce te rogă să facă în viață ta, și să iubesci pe femei.“

Ea se temea că nu și fiul său să fie ca altii.

*

De la Academie. Domnul X. face parte din Societatea Abecedemică; cu tôte astea în ședință, elu usză nisce expresiuni pré popnare.

Unu colegu, vrînd să-l îndrepteze, 'i dise:

— Adu' și aminte, a micul meu, că aste vorbe nu suntă în Dictionarul.

*

abia la începutul drumulu său, nu arunca încă de de căt niște raze cumpătate, pe care unu dulce zefiru le slăbia cu suflarea sea.

Unde suntă acei iubitorii ai naturei cari și au de bine să se bucură de unu timpă frumosu și de un plăcută peisagi? Pentru dñeșii vorbesc; căci, pentru mine, eram mai puținu ocupatul de acestu obiectu, de căt de uă francă imbrăcată cu uă rochie albă, pe care o zăriam de departe venindu cu uă ăla de lăptă în capu. O văduu că tu uă ascunsă plăcere trecătu pe uă scandură ce servea de puncte peste rău, și urmăridu uă cărare, ce, cătă a 'i conduce pași pe-aprōpe de loculu unde eram aşădată. Apropiându-se 'mă pără de uă dulce fregesime, și, credendu că nu va trece pe dinaintea mea, mă sculau să' ūsă înainte. Cu fie-care pașă ce faceam părea mai frumosă ochilor mei, și regretam că nu avem puterea să o văduu cătă mai iute. Georgia și Circasia nu producă de cătă monstruosită în comparație cu mica mea lăptărită, și nici uă universul nu fusese împădurită ca acum cu uă așa creatură. Ne stind ce complimente să 'i facă pentru a intra în verbă cu ea, 'i ceruiu puțin lapte de băut pentru a mă recorii. 'i făcuiu apoi căteva întrebări asupra orașului, familiei și etatei ce avea. Cu simplicitatea etatei săle reșpunse la totu, și cum avea uă gură plăcută o găsimpré pré spirituală.

Afla' că era din cătunul vecinu și că se chama

Unu adevăru. Dómna F. erea uă femeie fără principii, dăr capabilă de totu.

Intr'uă și ore-cine lăuda dulcetă sa.

— Da, dise unu altul care erea de față, e plină de dulcetă, și, déca ar fi voită să te otrăvescă, ar fi alesă otrava cea mai dulce.

*

Avaricie. E vorba de uă contribuție în scopul filantropic, într'uă societate.

La fine casierul văduu că lipsescu 6 fr., cătă era să pună sie-care.

Nu se scia cine n'a pusă. Căță-va bănuiră pe d-lă M. cunoscută ca sgârcită.

— Nu l'am vădutu puindă, dise casierul, dăr credu că a pusă.

— Din contra, reluă unul din membri, eū l'am vădutu, dăr nu credu să fi pusă.

*

Ună cuvență neplăcută. Tarul, Petru I, vădendu uă guilotină în Francia, avu curiositatea de a vedea cum se executa omeniș cu dânsă; pentru astă scopu, elu vru să cerce cu unul din susușii săi.

— Mă ertăți, Sire, dise odăiasulă, sunteți în Francia și supușii d-v. suntă supuși legilor.

Coghehris.

Din experientă. Copiii mei, disea unu profesor către elevii săi, nu vă deprindeti cu tutunul; fumatul tempesce, credețimă, eū o sciudă din experiență!

La tribunalu. Președintele: Așa, acuzatule, ești culpabilă; suntă duoi matori cari te-a vădutu căndu'al scosă acăstă pungă din buzunarul d-lui reclamante.

Acuzatul: Trăită, d-le Președinte, apoi déca e pe astă, eū vă aducă patru martori cari nu sciudă de locu despre acestă furtășagă!

IMPORTANTU.

Suntă rugăță, cu insistență, toții D-nii corespondenți, notați mai josu, a grăbi achitarea contul d-lor pe lunile trecute, lăsându la o parte mila cu lucrurile altuia:

D. corrispondente de la Caracală	25 exemplare
idem	Ismail, 125
idem	Roman, 128
idem	Adjudă, 50
idem	R.-Sărat, 36
idem	Tecuciă, 260
idem	Braila, 180
idem	T.-Măgurele, 78

(Va urma)

Actualitatea (după PASQUINO)

— Pe socialisti ſă ţină de pără, să ciocnimă deră în sănătatea noastră.
Socialistul — Vedetă să nu vă ciocniți capul.